

Impacts of the Belt and Road Initiative on the Political Economy of West Asia

Amir M. Haji-Yousefi¹

Associate Professor, Department of Regional and Global Politics,
Faculty of Economics and Political Science, Shahid Beheshti
University

Mohsen Shariatinia

Assistant Professor, Department of Regional and Global Politics,
Faculty of Economics and Political Science, Shahid Beheshti
University

Reza Azizi

Ph.D. Candidate, Department of Regional and Global Politics, Faculty
of Economics and Political Science, Shahid Beheshti University

(Date received: 5 June 2021- Date approved: 3 November 2021)

Abstract

Introduction: In 2013, Chinese President Xi Jinping launched the Belt and Road project, which had six land corridors and a sea route, and has now expanded into areas such as space, air, and digital. This initiative has been considered as a new stage in China's opening up (industrial development strategy and transition from economic development strategy) since its announcement. So that a group of it with the anarchic structure of power and geo lenses, The other group, the economic structure of power and in terms of interests. Another group is the identity structure of power and from the point of view of nation-building, and finally, another group has emphasized the class structure of power and analysed it through the lens of imperialism. The reason for this diversity in analysis, in addition to the different views on the study of phenomena, is often rooted in the principles governing foreign policy and China's declared policy of rejecting hegemony (emphasizing low policy and rejecting high policy). In addition, it is Chinese political culture that emphasizes a calm, low-

1 E-mail: am-yousefi@sbu.ac.ir (Corresponding author)

cost, and peaceful emergence. Another factor is the complexity of China's international behaviour which has aligned its policies with existing international institutions and has introduced the New Silk Road as a win-win program that addresses both traditional and non-traditional security issues. Most important of all is the flexibility of the new Silk Road, which is managed with a great plan and leads to analytical confusion and often incomplete analysis among international relations researchers in the study of this phenomenon. Less analytical, however, has seen the initiative through the lens of international economic regimes. The concept of international economic regimes is defined by the absence of force, the absence of hierarchy among issues, and the existence of multiple channels of communication between societies. China's five goals ("policy coordination", "facilities connectivity", "financial integration", "unimpeded trade" and "people-to-people bond") are clearly stated in the Silk Road document. Together, these five goals evoke a kind of international regime and these principles seem to be gradually replacing existing international institutions and regimes. In this regard, China has made a series of theoretical and practical actions and efforts for each region. The real situation can be considered the turning point and the beginning of the transition period or the signs and symptoms of the ideal situation, i.e., a complete long-term Chinese regime at the international level and not at the domestic and regional levels.

Research Questions: why China seeks to create a global regime and how it promotes it through various regions, including West Asia, and what are the theoretical and practical measures of the Chinese regime in West Asia? Accordingly, the main issue of this research is: What are the impacts of the Belt and Road Initiative on the political economy of West Asia in the periods between 2013-2021?

Research Hypotheses: The hypothesis of this research is: the belt and road initiative has strengthened and increased GDP and national economic prosperity as the main political goal, strengthening new technologies, especially in the field of transportation and information and communication technology. It has also made economic goals the focus of West Asian foreign policy.

Methodology: For studying this issue, we examined "the Belt and Road Initiative" with an emphasis on West Asia in both theoretical and practical stages. First, by content analysis method, categories from the four selected texts related to the New Silk Road (New Silk Road Mother Document 2015, Sino-Arab Relations Policy Article 2016, Xi Jinping's Speech at the Boao 2021 Annual Assembly, and the Chinese

Foreign Minister's Five-Article Initiative for West Asia 2021) is identified as China's theoretical action, and in the second stage, the practical action of China in West Asia is described and analyzed using the model of causal economic processes derived from the theory of international economic regimes.

Conclusion: The findings of this study show that China seeks to establish an inverted global regime, with an emphasis on low policies and peacefully through various regions, including West Asia.

Keywords

Belt and Road Initiative, China, Development, International Regimes, West Asia

تأثیرهای ابتکار یک کمربند و یک راه بر اقتصاد سیاسی غرب آسیا

*امیرمحمد حاجی یوسفی

دانشیار، گروه سیاست منطقه‌ای و جهانی، دانشکده اقتصاد و علوم سیاسی، دانشگاه شهید بهشتی

محسن شریعتی نیا

استادیار، گروه سیاست منطقه‌ای و جهانی، دانشکده اقتصاد و علوم سیاسی، دانشگاه شهید بهشتی

رضا عزیزی

دانشجوی دکتری، گروه سیاست منطقه‌ای و جهانی، دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی، دانشگاه شهید بهشتی

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۱۵ – تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۸/۱۲)

چکیده

ابتکار یک کمربند و یک راه به عنوان مرحله جدیدی از بروونگرایی چین و تأثیرهای جهانی و منطقه‌ای آن از زمان اعلام در سال ۲۰۱۳ تاکنون محل تحلیل‌های مختلفی بوده است. در این میان، کمتر تحلیلی این ابتکار را از دیدگاه رژیم‌های بین‌المللی اقتصادی تغیریسته است. از این‌رو، می‌توان پرسید که چین چرا به دنبال رژیم‌سازی جهانی است و چگونه آن را از راه مناطق مختلف مخالف از جمله غرب آسیا به پیش می‌برد و کنش‌های نظری و عملی رژیمی چین در غرب آسیا چیست؟ بر این اساس، مسئله اصلی این پژوهش چیستی تأثیرهای ابتکار یک کمربند و یک راه بر اقتصاد سیاسی غرب آسیا در سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۱ است. برای بررسی این مسئله، ابتکار یک کمربند و یک راه را با تأکید بر غرب آسیا در دو مرحله نظری و عملی بررسی می‌کنیم. ابتدا با روش تحلیل محتوا، مقوله‌هایی از درون چهار متن منتخب مربوط به راه ابریشم نوین، سند مادر راه ابریشم نوین ۲۰۱۵، مقاله سیاستی عرب - چین در سال ۲۰۱۶، سخنرانی شی چین پینگ در مجمع سالانه بوآئو ۲۰۲۱ و ابتکار پنج ماده‌ای وزیر خارجه چین برای غرب آسیا (۲۰۲۱) را به عنوان کنش نظری چین، شناسایی و در مرحله بعد با مدل فرایندهای علی اقتصادی برگرفته از نظریه رژیم‌های بین‌المللی اقتصادی کنش عملی چین در غرب آسیا را توصیف و تحلیل می‌کنیم. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که چین به دنبال رژیم‌سازی جهانی به صورت وارونه با تأکید بر سیاست سفلی و به صورت آرام و از راه مناطق مختلف از جمله غرب آسیا است.

واژگان اصلی

ابتکار یک کمربند و یک راه، توسعه، چین، رژیم‌های بین‌المللی، غرب آسیا.

مقدمه

شی جین پینگ رئیس جمهور چین، ابتکار یک کمربند و یک راه^۱ را در سال ۲۰۱۳ مطرح کرد که شش راهروی زمینی و یک مسیر دریایی دارد و اکنون ابعاد فضایی، هوایی و دیجیتالی هم پیدا کرده است. این ابتکار به عنوان مرحله جدیدی از برون‌گرایی چین، توسعه صنعتی و گذار از توسعه اقتصادی از زمان اعلام تاکنون مورد تحلیل دیدگاه‌های مختلفی بوده است. به طوری که گروهی آن را از دیدگاه ساختار آنارشیک قدرت و از دید ژئو (Sheng, 2018, Tishehyar & Bakhshi 2021, Fallahi & Shafiee 2021, Aghaei & Ghahramani 2020) نگاه ملت‌سازی (Hamilton, Tee, Forbes 2018, Zhang, 2017) و گروهی دیگر بر ساختار طبقاتی قدرت و از دیدگاه امپریالیسم (der Merwe 2019, Harvey 2018, Žižek 2018) تحلیل کرده‌اند. دلیل این تنوع در تحلیل‌ها افزون بر بدیهی بودن نگاه‌های مختلف در بررسی پدیده‌ها بیشتر ریشه در اصول حاکم بر سیاست خارجی و سیاست اعلامی چین در رد هژمونی (تأکید بر سیاست دانی و رد سیاست عالی)، فرهنگ سیاسی ویژه چین در تنظیم حرکت خود بر بسترها کم‌هزینه و مسالمت‌آمیز، پیچیدگی رفتار بین‌المللی چین در تنظیم حرکت خود بر بسترها نهادی موجود بین‌المللی و معرفی راه ابریشم نوین به عنوان ابتکار برد-برد، پوشش حوزه‌های گوناگون از حوزه مسائل امنیت سنتی گرفته است تا مسائل امنیت غیرستی در ابتکار و از همه مهم‌تر انعطاف و در حال شدن بودن راه ابریشم نوین و راهبری آن با یک طرح کلان دارد که سبب سردرگمی تحلیلی و غالباً ناقص و ناکامل در بررسی این پدیده برای علماء و پژوهشگران روابط بین‌الملل شده است. در این میان، کمتر تحلیلی، ابتکار یک کمربند و یک راه را از دیدگاه رژیم‌های بین‌المللی اقتصادی نگیریسته است. مفهوم رژیم‌های بین‌المللی اقتصادی با نبود زور، نبود سلسله مراتب در میان مسائل وجود چندین کانال ارتباطی میان جوامع تعریف می‌شود و چین هم پنج هدف و قاعدة «همانگی سیاست»، «پیوند میان تأسیسات»، «تجارت آزاد و بدون مانع»، «ادغام مالی» و «ارتباط مردم با مردم» را در یگانه سند راه ابریشم نوین به طور روشن مطرح کرده است که به نوعی شیوه حرکت چین در نظام بین‌الملل را با نوعی همسانی و نزدیکی مفهومی با رژیم‌های بین‌المللی اقتصادی و نیز نوعی رژیم‌سازی در سطح جهانی همراه می‌سازد. بنابراین آیا نمی‌توان گفت که چین به دنبال رژیم‌سازی جهانی است و آن را از راه مناطق مختلف از جمله غرب آسیا در نظر گرفته و برای هر منطقه هم یک سری کنش‌ها و تلاش‌های نظری و عملی انجام داده است؟ آیا نمی‌توان شرایط واقعی را به عنوان نقاط عطف و آغاز دوره گذار یا نشانه‌ها و ردپاهایی برای شرایط ایده‌آل یعنی یک رژیم کامل

1. The Belt and Road Initiative (BRI)

چینی در سطح بین‌المللی و نه داخلی و منطقه‌ای در بلندمدت در نظر گرفت؟ در این مقاله در پی راستی آزمایی این مسئله هستیم که آن را بهوسیله متون ابتکار یک کمربند و یک راه بهمنابه بهترین راه برای مستندکردن و نشان‌دادن رژیم‌سازی نظری چین و تبیین پژوهش آن در کنش عملی چین در مناطق مختلف از جمله در غرب آسیا به عنوان مورد پژوهش بررسی کرده است. از این‌رو، مسئله این پژوهش چیستی کنش رژیمی نظری بین‌المللی و چگونگی کنش رژیمی عملی چین در غرب آسیا (پنج کشور ایران، عربستان، امارات متحده عربی، مصر و الجزایر که از بالاترین سطح مشارکت راهبردی با قید جامع از میان ۱۹ توافق چین با غرب آسیا برخوردار هستند) به عنوان تأثیرهای رژیم بین‌المللی ابتکار یک کمربند و یک راه بر این منطقه در سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۱ است. در واقع، پرسش اصلی این پژوهش این است: «تأثیرهای ابتکار یک کمربند و یک راه بر اقتصاد سیاسی غرب آسیا چیست؟»

چارچوب مفهومی و نظری: رژیم‌های بین‌المللی اقتصادی

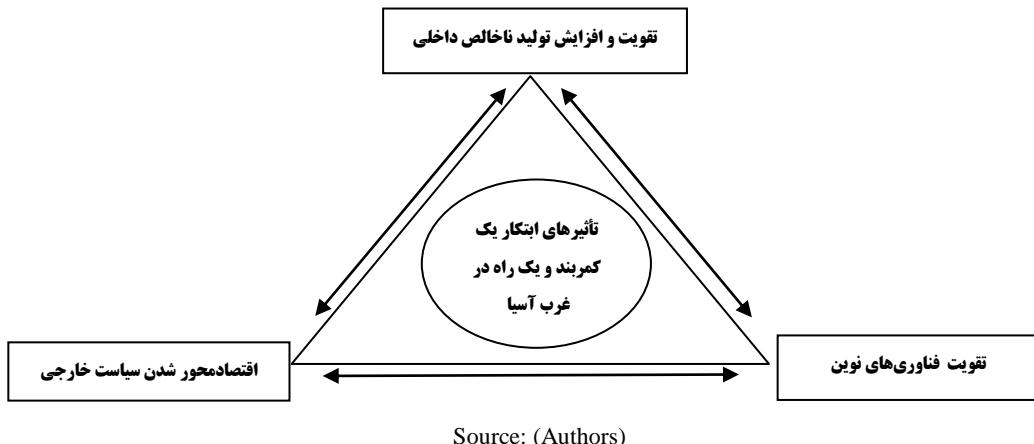
چارچوب نظری این نوشتار مدل علی فرایندهای اقتصادی برگرفته از نظریه رژیم‌های بین‌المللی اقتصادی کیوهان و نای در کتاب قدرت و وابستگی است. کیوهان و نای مفاهیم هنجرهای، اصول، قواعد و رویه‌ها را با مفهوم واحد «قواعد روش» بیان می‌کنند: «رژیم‌ها، نهادهایی هستند که قواعد روش دارند، توسط دولت‌ها توافق می‌شود، و به مجموعه خاصی از مسائل در روابط بین‌الملل مربوط می‌شوند». کیوهان و نای برای دقت بیشتر و دوری از کلی‌گویی، این مفهوم از رژیم‌های بین‌المللی را در چارچوب پاسخ به دو مین پرسش مهم کتاب خود مطرح ساختند یعنی چرا و چگونه رژیم‌های بین‌المللی تغییر می‌کنند؟ در دیدگاه آن‌ها وابستگی متقابل اقتصادی بر سیاست جهان و رفتار دولت‌ها تأثیر می‌گذارد، اما اقدام‌های حکومت‌ها نیز بر الگوهای وابستگی متقابل تأثیر می‌گذارد. حکومت‌ها با ایجاد یا پذیرش رویه‌ها، قواعد یا نهادهایی برای فعالیت‌های خاص، روابط بیندولتی و فراملی را تنظیم و کنترل می‌کنند. کیوهان و نای این ترتیبات حکمرانی را رژیم‌های بین‌المللی^۱ می‌نامند. در دیدگاه کیوهان و نای وابستگی متقابل حتماً به همکاری منجر نمی‌شود؛ همان‌طور که به ضرورت سبب تنازع هم نمی‌شود (Keohane and Nye, 2012).

کیوهان و نای چهار مدل را برای چرایی و چگونگی تغییر رژیم‌های بین‌المللی اقتصادی مطرح می‌کنند که با توجه به اینکه سه مفهوم اصلی در مدل اول آن‌ها یعنی مدل فرایندهای اقتصادی ظرفیت تبیینی بیشتری نسبت به سه مدل دیگر دارد، همچنین این مدل تناسب بیشتری با واقعیت‌های ابتکار یک کمربند و یک راه در غرب آسیا دارد، آن را برای تبیین رژیم‌های بین‌المللی اقتصادی راه ابریشم نوین در غرب آسیا انتخاب کردایم که مفاهیم آن در

1. International regimes

ادامه می‌آید: تغییرهای فناوری و وابستگی متقابل اقتصادی و تقاضاهای سیاسی داخلی برای افزایش استاندارد چرا که رفاه اقتصادی ملی هدف سیاسی مسلط است و افزایش تولید ناخالص ملی نشانه سیاسی اساسی است و همچنین سودها و مزایای کلان ناشی از تحرک بین‌المللی سرمایه، کالا و کار به دولت‌ها انگیزه تغییر یا بازسازی رژیم‌های بین‌المللی را می‌دهد که نتیجه این سه فرض می‌شود، تغییر رژیم‌های بین‌المللی موجود (Keohane and Nye, 2012).

شکل ۱. مدل علی فرایندهای اقتصادی

اولین فرض الگوی فرایند اقتصادی تغییر رژیم این است که تغییر فناوری و افزایش وابستگی اقتصادی رژیم‌های بین‌المللی موجود را منسونخ می‌کند. آن‌ها برای عهده‌داری افزایش حجم معاملات یا شکل‌های جدید سازمانی که برای نمونه، توسط شرکت‌های فراملی شناخته می‌شوند، ناکافی هستند. نهادها، قواعد و رویه‌های تأسیس شده با ناکارآمدی یا فروپاشی تهدید خواهند شد. فرض دوم این است که دولت‌ها برای افزایش سطح زندگی بهشدت زیر فشار پاسخ‌گویی برای مطالبات سیاسی داخلی خواهند بود. رفاه اقتصادی ملی بهشکل معمول هدف اصلی سیاسی خواهد بود و افزایش ناخالص ملی شاخص مهم سیاسی خواهد بود (Keohane and Nye, 2012).

فرض سوم این مدل این است که سودها و مزایای کلان اقتصادی نتیجه حرکت بین‌المللی سرمایه، کالاها و در برخی موارد کار به دولت انگیزه‌های قوی برای اصلاح یا بازسازی رژیم‌های بین‌المللی برای بازگرداندن اثربخشی آن‌ها می‌دهد. دولت‌ها در مورد توزیع دستاوردها جدل خواهند کرد و از مسئله ازدست‌دادن استقلال ناشی از افزایش وابستگی اقتصادی (آسیب‌پذیری و همچنین حساسیت) شکایت خواهند کرد. اما آن‌ها

به طور کلی می‌فهمند وقتی خواسته‌های سیاسی داخلی برای رفاه اقتصادی بیشتر وجود داشته باشد، هزینه‌های رفاهی گسترش روابط اقتصادی بین‌المللی اجازه‌دادن به آن‌ها تا به هرج و مرج منجر شوند از مزایای خودمختاری بیشتر است. با اکراه، آن‌ها به رشد وابستگی متقابل اقتصادی اجازه می‌دهند و حتی با اکراه بیشتر، اما ناگزیر با ایجاد پاسخ‌های سیاست‌گذارانه یکپارچه، به همکاری در ساخت رژیم‌های جدید بین‌المللی پیش می‌روند (Keohane and Nye, 2012).

روش‌شناسی پژوهش

در این مقاله به دو روش به دنبال دستیابی به «فهم شیوه رژیم‌سازی چین در نظر و عمل در غرب آسیا به عنوان تأثیرهای ابتکار یک کمربند و یک راه بر اقتصاد سیاسی این منطقه» هستیم. در روش اول بر پایه «تحلیل محتوای کیفی^۱» چهار متن منتخب مربوط به راه ابریشم نوین، به فهم شیوه کنش رژیمی نظری چین می‌پردازیم:

۱. سند مادر راه ابریشم (NDRC, 2015) که چین دو سال بعد از اعلام ابتکار در سال ۲۰۱۳ آن را منتشر کرد. در این سند هدف‌ها، چارچوب، اولویت‌ها و سازوکارهای همکاری ابتکار یک کمربند و یک راه را تبیین می‌کند؛

۲. مقاله سیاستی روابط چین و عرب (China's Arab Policy Paper, 2016) که چین آن را با هدف تبیین سیاست عربی چین و تعمیق و تقویت روابط همکاری راهبردی جامع و توسعه مشترک چین و عرب در ابعاد گوناگون علم و فناوری، فرهنگی-اجتماعی، اقتصادی سیاسی و امنیتی نظامی منتشر کرد؛

۳. سخنرانی‌ای که شی جین پینگ در مجمع سالانه بوآئو (Xi, 2021) با هدف تبیین ابتکار به عنوان یک فرصت و یک نسخه در شرایط بحرانی جهان امروز برای بشریت به‌ویژه کشورهای آسیایی کرد.

۴. ابتکار پنج ماده‌ای وزیر خارجه چین برای غرب آسیا (Wang, 2021) که او برای ایجاد ثبات در خاورمیانه در سفر به عربستان از آن رونمایی کرد. سپس بلافصله به ایران سفر و توافقی ۲۵ ساله با ایران امضا کرد.

روش دوم توصیفی - تحلیلی است و بر اساس مدل روندهای علی اقتصادی با سه شاخص تقویت فناوری‌های نوین (انرژی، حمل و نقل، عمرانی، صنایع)، افزایش تولید ناخالص داخلي (تجارت خارجي، سرمایه‌گذاري خارجي) و تقویت اقتصاد محورشدن سیاست خارجي پنج کشور داراي توافق مشاركت راهبردي جامع با چين، رژیم‌سازی چيني در عمل در غرب

1.Qualitative content analysis

آسیا را در سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۱ توصیف و تحلیل می‌کند (شکل ۱). البته روش این پژوهش در بخش اول، تحلیل محتوای استقرایی است. به طور کلی تحلیل محتوا به هر رویه‌ای گفته می‌شود که برای تحلیل، تلخیص، طبقه‌بندی و استنباط کردن ویژگی‌های خاص از متن منجر می‌شود و در مواردی معناهای پنهان واقع در آن آشکار شده و گاهی امکان مقایسه چندین متن را به ما می‌دهد. تحلیل محتوای استقرایی در مقابل تحلیل محتوای قیاسی به کار می‌رود. در روش تحلیل محتوای استقرایی پژوهشگر از به کار گیری طبقه‌های از پیش تعیین شده اجتناب می‌کند و در عوض اجازه می‌دهد که طبقه‌ها و نامشان از درون داده‌ها بیرون آیند (Momeni et al., 2013). مراحلی ضروری در تحلیل محتوای استقرایی در جدول (۱) نشان داده شده است. در ابتدا تحلیل داده‌ها با خواندن مکرر متن برای غوطه‌ورشدن در آن‌ها و یافتن درک کلی آغاز می‌شود (Momeni Rad et al., 2013).

واحد تحلیل، کوچک‌ترین جزء پیکره متن است که برای رسیدن به هدف پژوهش در آن رویدادها و توصیف مفاهیم بررسی می‌شود. در این مقاله واحدهای تعریف شده شامل جمله‌های اصلی منتخب از چهار متن منتخب هستند. متن‌ها کلمه به کلمه خوانده می‌شوند تا رمزها استخراج شوند. این فرایند به طور پیوسته از استخراج رمزها تا نام‌گذاری آن‌ها تداوم می‌یابد (Ghazi-Shariat-Panahi, 1997; Shannon, 2005). مقوله تحلیل، ابزار اصلی تحلیل محتوای است و همان عنوانی است که پس از تعیین واحد تحلیل به واحدهای استخراج و بررسی شده برای دسته‌بندی آن‌ها داده می‌شوند. تحلیل محتوا به سبب مقوله‌بندی‌هاییش موفق می‌شود یا شکست می‌خورد. از این‌رو، مقوله‌ها و واحدها در فن تحلیل محتوا از اهمیت بهسازی برخوردارند (Ghazi-Shariat-Panahi, 1997; Shannon, 2005). بنابر آنچه گفتیم، پس از مرحله نام‌گذاری رمزها، آن‌ها براساس تفاوت‌ها یا شباهت‌هایشان به داخل مفاهیم (مقوله‌ها) دسته‌بندی می‌شوند. در مرحله بعد مفاهیم (مقوله‌ها) براساس جامعیت (امکان جای‌گیری در طبقه مشخص)، همگنی (هویت مشخص و جداگانه هر مفهوم)، عینیت (قواعد مشخص پذیرفته شده در محافل پژوهشی)، نظم (توجه به همه محتوای مربوط) و عمومیت (ارتباط نظری یافته‌ها با یکدیگر) در طبقه‌های مشخصی جای می‌گیرند. سرانجام به ازای هر مفهوم (مقوله) و برای تدوین نظام مقوله‌ها، شواهدی از خود متن‌ها به عنوان توصیف مقوله‌ها نقل قول می‌شود (Salarzadeh Amiri, 1969).

جدول ۱. فرایند تحلیل محتوای استقرایی

ردیف	جمله‌های اصلی متون	برچسب‌ها/رموزها	فرموده	شناسه رموزها	مفاهیم	طبقه‌ها
-۱	-۱	-۱	برحسب تکرار	ارجاعها و منابع	-۱	-۱
-۲	-۲	-۲	رموزها		-۲	-۲
...

Source: (Momeni Rad et al.)

کنش نظری رژیمی چین^۱

باتوجه به اهمیت تعیین شناسه برای به دست آوردن نکته‌های اصلی استنباط مفاهیم، طبقه‌بندی و استخراج نظریه رژیم‌های بین‌المللی راه ابریشم نوین از متن‌های چینی، شناسه‌ها به شرح جدول (۲) تعریف می‌شوند:

جدول ۲. شناسه‌ها

نام	شناسه	نوع داده	
BRI	BRI _d	D= Document سند مادر راه ابریشم سال ۲۰۱۵	رژیمی
	BRI _s	S= speech سخنرانی شی چین پینگ در مجمع پوأتو در سال ۲۰۲۱	بین‌المللی
	BRI _{pp}	PP= policy paper مقاله سیاستی روابط چین و غرب ۲۰۱۶	راه ابریشم
	BRI _I	I= Initiative ابتکار پنج ماده‌ای وزیر خارجه چین برای غرب آسیا در سال ۲۰۲۱	نوین چین

Source: (Authors)

بعد از بررسی همه داده‌ها از منابع چهارگانه منتخب، جمله‌های معنادار استخراج شد. در گام بعد، داده‌های معنایی یک رمز یا برچسب را به خود اختصاص داد. سپس برحسب میزان تکرار رموزها در منابع با مجموع ۱۰۲۰ رمز، رقم مربوط به فرموده در مقابل آن درج شد. بعد از آن، شناسه یا همان منابع مورد نظر رموزها در ستون شناسه درج شد، رموزهای مشترک در یک (مفهوم) واحد در آمدند و سرانجام مقول‌ها در طبقه‌های سه‌گانه جای گرفتند.

1 The Action of the Chinese regime in theory

۱. استخراج نکته‌های اصلی، به دست آوردن رمزها و مفاهیم (جدول ۳)

جدول ۳. نکته‌های اصلی، رمزها و مقوله‌ها

ردیف	نکته‌های اصلی	رمز	فروانی رمزها	شناسه رمزها	مفهوم (مقوله‌ها)
۱	با رشد روزافزون کاسته‌های حاکمیت، اعتماد، توسعه و صلح، تنها ابتکار برای پیشبرد صلح و توسعه جهانی باقی می‌ماند.	۲۰۴	ابتکار خامن ظشم و صلح جهانی	BRI_I BRI_p BRI_d BRI_s	نظم بین‌المللی توسعه محور مصالحانه (پاکس سینیکاری توسعه محور)
۲	باید تلاش‌هایی برای یکپارچگی راهبردهای توسعه کشورها در امتداد کمربند و راه صورت گیرد.	۶۶	تلاش برای یکپارچگی راهبردهای توسعه کشورها	BRI_d BRI_s BRI_I BRI_p p	یکپارچگی جهانی
۳	ابتکار برای پشتیبانی از رژیم تجارت آزاد جهانی و اقتصاد جهان باز در روح همکاری‌های منطقه‌ای باز طراحی شده است.	۱۸۰	پشتیبان رژیم‌های بین‌المللی موجود	BRI_d BRI_s BRI_I BRI_p p	قانون‌مندی و نهادمندی
۴	چین حاضر است با کشورهای عربی و به‌طور مشترک نظم بین‌المللی را عادلانه‌تر و منصفانه‌تر کند.		اصلاح نظم موجود بین‌المللی با مشارکت کشورهای خاورمیانه		
۵	چین فعالانه به دنبال ساختن نوع جدیدی از روابط بین‌الملل، شامل همکاری برد-برد و ترویج مشترک صلح و توسعه جهانی است.	۱۵۱	همکاری مشترک با منافع متقابل	BRI_I BRI_p p BRI_d BRI_s	مشترک با منافع متقابل
۶	ابتکار یک کمربند و یک راه باز و فرآگیر و فرایندی کرت گرال است که می‌تواند بسیار انعطاف‌پذیر باشد.	۵۰	باز و فرآگیر، و کارت‌گرا و انعطاف‌پذیربودن ابتكار	BRI_d BRI_p p BRI_s	سیالبودن راهبردی
۷	کشورها باید در نظام هماهنگ کار کنند.	۳۵۴	لزوم فعالیت هماهنگ در ابتکار	BRI_s BRI_d BRI_p p	همکاری و هماهنگی (فعالیت در نظام‌های هماهنگ)
۸	ما باید تقسیم کار و توزیع زنجیره‌های صنعتی را با تشویق کل زنجیره‌های صنعتی و صنایع مرتبط به توسعه را در نظام هماهنگ از جمله در خاورمیانه بهبود بخشیم.	۶	ضرورت تقسیم کار و توزیع زنجیره‌های صنعتی صنعتی در نظام هماهنگ راه ابریشم	BRI_d BRI_p p	تقسیم کار منطقه‌ای

تبادلات مردمی (دیپلماسی عمومی و فرهنگی)	BRI_d BRI_p BRI_p	۹	تبادلات مردمی برای پرورش محیط هماهنگ	پیوند مردم با مردم حمایت عمومی از اجرای ابتكار را فراهم می کند.	۹
--	--	---	--	--	---

Source: (Authors)

۲. طبقه‌بندی (جدول ۴)

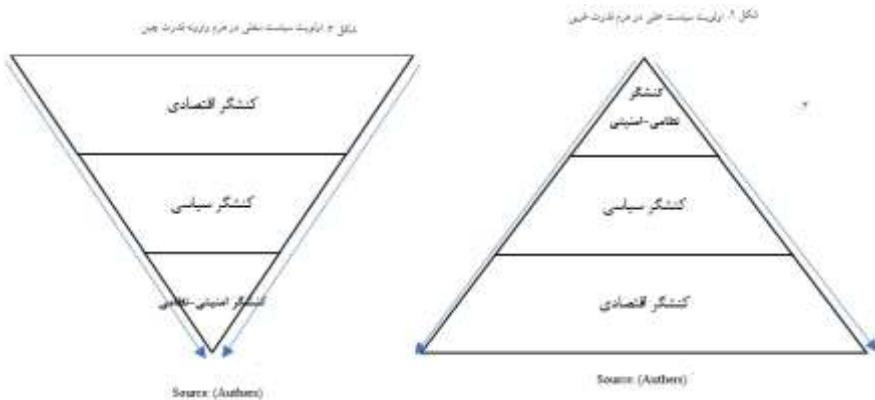
جدول ۴. طبقه‌بندی مقوله‌ها

مجموع فراوانی رمزها	مفاهیم	طبقه‌بندی
۱۰۲۰	نظم بین المللی توسعه محور مصلحانه (پاکس سینیکای توسعه محور)	هدف
	یکپارچگی جهانی	
	قانون‌مداری و نهادمندی	چارچوب
	مشترک با منافع متقابل	
	سیال‌بودن راهبردی	
	همکاری و هماهنگی (فعالیت در نظام هماهنگ)	فرایند
	تقسیم کار منطقه‌ای	
	تبادلات مردمی (دیپلماسی عمومی و فرهنگی)	

Source: (Authors)

۳. توصیف مقوله‌ها (نظام مقوله‌بندی)

در اندیشه کیوهان و نای رژیم‌ها متغیرهایی واسط میان قدرت و دستاورده است و قدرت اقتصادی و قدرت انتقال سرمایه، خدمات و کالا هم عامل اصلی برای ایجاد اصول و قواعد (رژیم) هستند. کنش رژیمی چین با کنشگری راه ابریشم نوین هم این‌گونه است. با این تفاوت که چین، هرم رژیم‌سازی را وارونه کرده است و از قاعده هرم بر محوریت سیاست سفلی (شکل ۳) و رد عوامل ژئوپلیتیک (شکل ۲) آغاز کرده است. در واقع، از نظر روش و نتایج یکسان، اما از نظر نقطه حرکت متفاوت هستند. در ادامه با مفصل‌بندی بخش استنباطی پژوهش که در سه طبقه هدف، چارچوب و فرایند جای داده شده‌اند، به درک یا فهم یا استنباط هدف چین از ابتکار یا راه ابریشم جدید یعنی رژیم‌سازی می‌رسیم.

الف) هدف رژیم ابتکار

نظم بین‌المللی توسعه محور مصلحانه (پاکس سینیکای توسعه محور)

چین از مسیر سیاست دانی، ابتکار یک کمربند و یک راه را مسیر عبور کاستی‌های نظم موجود بین‌المللی معرفی می‌کند. این مفهوم ۲۰۴ رمز را از مجموع ۱۰۲۰ رمز به خود اختصاص داد.

یکپارچگی جهانی

چین به شدت به دنبال پیوند سخت زیرساخت‌ها و پیوند نرم قوانین و استانداردها برای توسعه یکپارچه، یکپارچه‌سازی سرمایه‌گذاری، تجارت و ایجاد شبکه مناطق تجارت آزاد از جمله در خاورمیانه است. این مفهوم ۶۶ رمز را از مجموع رمزها به خود اختصاص داد.

ب) چارچوب رژیم ابتکار

قانون‌مداری و نهادمندی

چین به دلیل بزرگترین ذی‌نفع رژیم‌های بین‌المللی موجود، خود را پشتیبان آن و همچنین نظم موجود را ناعادلانه، نابرابر و غیرمنصفانه می‌داند. قانون‌مداری و نهادمندی ۶۶ رمز را از مجموع رمزها به خود اختصاص داد.

مشترک با منافع متقابل

چینی‌ها همکاری در رژیم ابتکار را در همه ابعاد مشترک و با سود و منافع متقابل و نتایج برد-برد برای جهان و خاورمیانه معرفی می‌کنند که به نوعی یادآور اصل دستاوردهای مطلق است. این معنا ۱۵۱ رمز را از مجموع رمزها به خود اختصاص داد.

سیالبودن راهبردی

چین رژیم ابتکار را برای کشورها از جمله خاورمیانه و سازمان‌های بین‌المللی باز و منعطف، کلان و کثت‌گرا معرفی می‌کند. این معنا ۵۰ رمز را از مجموع رمزها به خود اختصاص داد.

پ) فرایند رژیم ابتکار همکاری و هماهنگی (فعالیت در نظام هماهنگ)

از نظر چین رژیم راه ابریشم نوین یک نظام هماهنگ مشترک است و اقدام هماهنگ راه تضمینی تحقق رژیم ابتکار است. این معنا ۳۵۴ رمز از مجموع رمزها را به خود اختصاص داد.

تقسیم کار منطقه‌ای

چین کارویژه مشخصی را در زنجیره صنعتی کنسرت راه ابریشم جهانی برای هر منطقه از جمله خاورمیانه، براساس ضرورت‌های جغرافیایی، فرهنگی و سیاسی آن‌ها در نظر گرفته است و در پی تقسیم کار و توزیع زنجیره‌های صنعتی در مناطق است. این معنا با وجود اهمیت بسیار، فقط ۶ رمز از مجموع رمزها را به خود اختصاص داد.

تبادلات مردمی (دیپلماسی عمومی و فرهنگی)

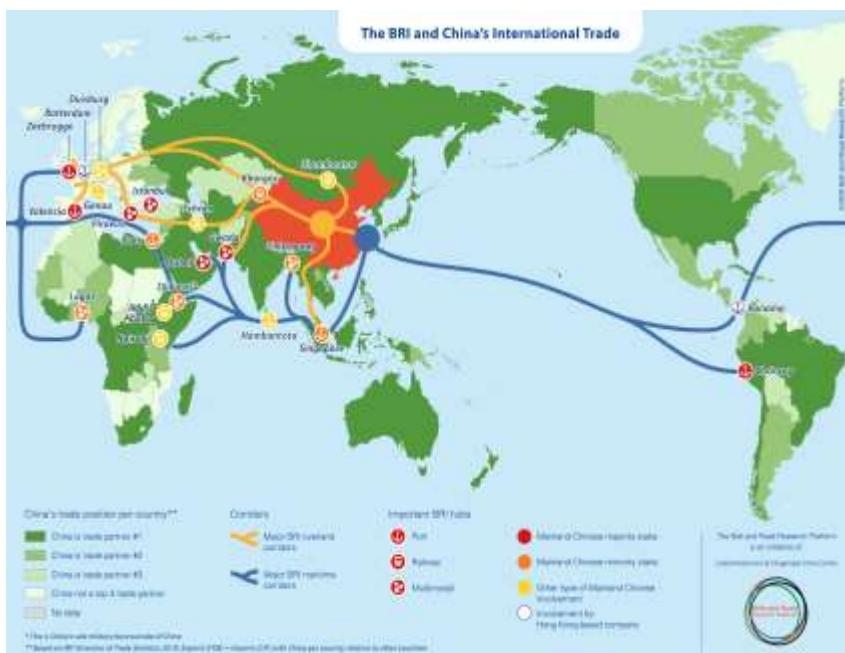
از نظر چین پیوند مردم با مردم، حمایت عمومی را برای اجرای ابتکار فراهم می‌کند و روان‌ساز همکاری کشورها در رژیم راه ابریشم نوین است. این مفهوم که نزدیکی زیادی با دیپلماسی عمومی و فرهنگی دارد ۹ رمز از مجموع رمزها را به خود اختصاص داد.

کنش عملی رژیمی چین^۱

در این بخش راهنمای توصیف و تبیین تأثیرهای عملی ابتکار یک کمربند و یک راه در غرب آسیا در سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۱ این شاخص‌های سه‌گانه هستند: ۱. تقویت فناوری‌های نوین؛ ۲. افزایش تولید ناخالص داخلی؛ ۳. تقویت اقتصادمحورشدن سیاست خارجی.

^۱ China's regime action in action

نقشهٔ ۱. ابتکار یک کمربند و یک راه و تجارت بین‌الملل چین

Source: (IMF Direction Of Trade Statistics 2018)

۱. ابتکار یک کمربند و یک راه و تقویت فناوری‌های نوین غرب آسیا

کاربرد فناوری‌های نوین چینی در پنج کشور غرب آسیا را می‌توان در این طبقه‌بندی جای داد: انرژی (فیزیلی، هسته‌ای، تجدیدپذیر)، حمل و نقل (راه‌آهن سریع‌السیر برقی، فرودگاه، بندر، بزرگراه)، عمرانی (مجتمع‌های صنعتی، دیگر ساخت‌وسازها)، صنایع (پیشرفت، تولیدی) که به صورت جداگانه در جدول پنج آمده است.

الف) فناوری حوزهٔ انرژی

غرب آسیا در تقسیم کار رژیم ابتکار عرضه‌کننده انرژی و منابع و چین تأمین‌کننده فناوری‌های بالادستی حوزهٔ انرژی فیزیلی و بیشتر انرژی‌های تجدیدپذیر و هسته‌ای است. در واقع، نوعی وابستگی متقابل بین چین و غرب آسیا در انرژی‌های فیزیلی برقرار است و چین با سیاست متنوع‌سازی می‌کوشد از درجهٔ حساسیت و آسیب‌پذیری خود بکاهد. البته جایگاه و نقش کشورهای خاورمیانه در چین متفاوت است. نقش عربستان بهدلیل فناوری به ارث رسیدهٔ غربی در حوزهٔ صنایع پایین‌دستی و همسویی با سیاست‌های منطقه‌ای جامعهٔ بین‌المللی ویژه است. ایران بهدلیل تحریم‌ها و بحران در روابط خارجی خود حضور تکنولوژی انرژی کم‌رنگی را تاکنون (توسعهٔ نیمبند و رهاسدن مرحلهٔ ۱۱ میدان گازی پارس جنوبی و سط کار) داشته و

رابطه این دو کشور در سطح دوگانه نفت و کالا است. در الجزایر هم، چین در حوزه فناوری پایین‌دستی نفت‌وگاز توان رقابت با آمریکا و اروپا را ندارد و رتبه چهارم را بعد از آن‌ها دارد و محور روابط این دو کشور بیشتر در سطح دوگانه نفت و سلاح است (Refinitiv BRI database, 2020, Chen, 2016, Pairault, 2015).

ب) فناوری حوزه حمل و نقل

در چارچوب هدف یکپارچه‌سازی، فناوری حمل و نقل چینی در کشورهای غرب آسیایی با توجه به ضرورت‌های جغرافیایی متمرکز است بر ایجاد زیرساخت‌های مربوط به راه‌آهن سریع‌السیر برقی (خط تهران-قم-اصفهان و تهران-مشهد به عنوان طرح‌های شاخص در ایران، دهم رمضان در مصر، راه‌آهن مکه در عربستان)، بندرها (جزان عربستان، عین سخنه مصر، پایانه مشترک بندرهای ابوظبی و کشتیرانی کاسکو در بندر خلیفه امارات به عنوان هاب منطقه‌ای شبکه کشتیرانی جهانی چین (کاسکو))، بزرگراه (تهران-شمال در ایران، شرق-غرب در الجزایر، مکه-مدینه در عربستان) و فرودگاه (خدمات بولتن آسمان باز امارات به ۳۰ کشور، هواپیمایی الجزایر به عنوان اولین مرکز فرودگاه تجاری در آفریقا، دفتر در عمان) (Chen, 2018, Morsy, 2019, Refinitiv BRI database, 2020, AL-Qatatsheh & Al-Rawashdeh, 2017, Abdel ghafar & Jacobs, 2020, Garlick & Havlová, 2020).

پ) فناوری حوزه عمرانی (ساخت و ساز)

چین در بخش ساخت و ساز و عمرانی در غرب آسیا بیشتر متمرکز است بر ساخت مجتمع‌های صنعتی برای ایجاد خوش‌لجنستیک چین در غرب آسیا (منطقه همکاری اقتصادی مشترک چین و مصر در عین سخنه و ساخت و حفاری کانال سوئز جدید و تعریض و تعییق کانال موجود و پارک صنعتی خلیفه ابوظبی (کیزاد) امارات با هدف گسترش جریان تجارت در جغرافیایی ابتکار یک کمربند و یک راه و دیگر ساخت و سازها مانند پالایشگاه (عربستان)، مسکن (الجزایر) و طرح‌های بزرگی مانند مسجد بزرگ الجزیره در الجزایر توسط شرکت سی اس سی ای سی چین^۱، پیمانکار بزرگ طرح‌های زیربنایی متعدد در سراسر آفریقا است که مقر اصلی آن در الجزایر قرار دارد. در ایران حضور فناوری عمرانی چینی چندان نبوده است (Chen, 2018, Morsy, 2019, Kaczmarek, 2019, Fulton b 2020, Burton, 2019, Pairault, 2015, 2020, Klinger, 2020, Garlick & Havlová, 2020, Abdel Ghafar & Jacobs,

¹ The China State Construction Engineering Corporation (CSCEC)

ت) فناوری حوزه صنایع

حضور فناوری چین در دو بخش صنایع تولیدی و صنایع پیشرفته برجسته‌تر است. در بخش صنایع پیشرفته چین در مصر (ساخت ماہواره سنجش از دور میزدست^۱ برای بهره‌گیری از هدف‌های امنیتی)، در امارات (ارائه زیرساخت‌های اینترنت نسل پنجم به عنوان کلید آینده)، در الجزایر (ایجاد باند پهن «ای ال تی ای»^۲ فرودگاه هوایی بومدین الجزیره توسط هوآوی و طرح ساخت و پرتاب اولین ماہواره ارتباطی الجزایر در ۲۰۱۷ با نام الکام است^۳، در عربستان (فعالیت در مؤلفه‌های دیجیتالی چشم‌انداز سال ۲۰۳۰ سعودی مانند توسعه هوشمندسازی شهرها، پرده‌سازها، تدارکات، آموزش، ترافیک، شبکه‌ها، امنیتی و جاده‌ای، هوش مصنوعی، داده‌های بزرگ و طرح‌های شیرین‌سازی آب و خدمات امنیتی ارتباطی در حج) فعال است. در صنایع تولیدی هم، چین در مصر (بنگاه اقتصادی چینی از جمله کارخانه تولید پارچه و محصولات نساجی، گچ، فیبر نوری، کتور هوشمند و تولید فایبرگلاس)، عربستان (معدن و صنایع فراوری مربوط با آن)، امارات (ساخت طرح سه مرحله‌ای برای توسعه صنایع به عنوان طرح محک ابتکار کمریند و راه و کارخانه تولید و فرآوری مواد غذایی با هدف صادرات)، الجزایر (تأسیس کارخانه تولید فسفات و کارخانه تولید خودرو) و ایران (خودروسازی چینی پیش از تحریم‌ها) حضور فعالی داشته است (Morsy, 2019, Refinitiv BRI database, 2020, Chen, 2018, Fulton b, 2020, Del Panta, 2018, Pairault, 2015, Klinger, 2020).

جدول ۵. ابتکار یک کمریند و یک راه و فناوری‌های نوین چینی در پنج کشور غرب آسیا

انرژی			حمل و نقل					ساخت و ساز (عمرانی)		صنایع		نوع فناوری
تجددی‌پذیر	تجددی‌پذیر	هسته‌ای	فسیلی	فرودگاه	بزرگراه	بندر	راه‌آهن	دیگر	مجتمع صنعتی	پیشرفته	تولیدی	کشور
✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	مصر
✓	✓	✓	✓		✓				✓	✓	✓	امارات
	✓	✓	✓	✓				✓		✓	✓	الجزایر
✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓		✓	✓	عربستان
		✓					✓				✓	ایران

Source: (Authors)

1 Misr Sat 2

2 eLTE

3 ۱ الکام است

۲. ابتکار یک کمربند و یک راه و افزایش تولید ناخالص داخلی

برای نشان دادن تغییر رشد اقتصادی و تبیین افزایش تولید ناخالص داخلی از دو شاخص حجم تجارت خارجی با چین و جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی از چین در پنج کشور غرب آسیا استفاده کرده‌ام.

الف) شاخص حجم تجارت خارجی

تجارت، توسعه‌یافته‌ترین جنبه روابط چین با غرب آسیا و به‌طور گسترده به جریان هیدرولوکرین‌ها متکی است. به‌طوری که چین شریک اقتصادی مهم عربستان برای انرژی طولانی مدت است و از این نظر به یکدیگر وابسته‌اند. چین در سال ۲۰۱۵ بزرگ‌ترین بازار صادرات نفت عربستان (رتبه دوم بعد از روسیه با ۱۶,۸ درصد از کل واردات نفت چین) و بزرگ‌ترین شریک تجاری آن تبدیل کشور بود. در سال ۲۰۱۴، چین به بزرگ‌ترین شریک تجاری امارات تبدیل و در سال ۲۰۱۷ امارات دومین شریک تجاری غرب آسیایی چین پس از عربستان سعودی شد. افرون بر آن، پیش از ۲۲ درصد تجارت کشورهای عرب و چین و ۳۰ درصد صادرات چین به جهان عرب از راه امارات صورت می‌گیرد. جریان تجاری‌مالی (نرخ صادرات و واردات) ۱۶۱,۸ درصد از تولید ناخالص داخلی امارات را به خود اختصاص می‌دهد. صادرات نفت امارات به چین ۲,۵ درصد واردات نفت خام سالانه چین است و در طول سال ۲۰۱۹ از ایران پیشی گرفت؛ چین مهم‌ترین شریک اقتصادی ایران در دهه گذشته بوده است، ۳۰ درصد کل تجارت خارجی ایران با چین تا پیش از بازگشت تحریم‌ها، بزرگ‌ترین واردکننده نفت با دریافت یک‌سوم نفت و ایران رتبه سوم تأمین‌کننده نفت چین تا سال ۲۰۱۰. از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸، حجم تجارت دوجانبه چین و مصر هر ساله از ۱۰ میلیارد دلار فراتر رفته است. در سال ۲۰۱۷ به عنوان بزرگ‌ترین واردکننده نفت از مصر، از آمریکا پیشی گرفت و به بزرگ‌ترین شریک تجاری مصر تبدیل شد. الجزایر یکی از قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین شریک‌های اقتصادی چین در شمال آفریقا است. در سال ۲۰۱۳ با پیشی گرفتن از فرانسه، به عنوان مهم‌ترین شریک تجاری الجزایر و در سال ۲۰۱۸ به پنجمین شریک تجاری بزرگ چین در آفریقا تبدیل شد (AL-Qatatsheh & Al-Rawashdeh, 2017, Refinitiv BRI database, 2020, Chen, 2018, Xuwen, 2016, Fulton a,b, 2020, Garlick & Havlová, 2020, (Xinhua, 2020, Pairault, 2015, Del Panta, 2018, Abdel Ghafar & Jacobs, 2020).

ب) شاخص سرمایه‌گذاری خارجی

چین در سال ۲۰۱۶ با چندین سرمایه‌گذاری مربوط با بی آی آر^۱ در سراسر منطقه غرب آسیا به بزرگ‌ترین منبع خارجی سرمایه‌گذاری مستقیم تبدیل شد (AL- & Al-Rawashdeh, 2017). ارزش کل طرح‌های ابتکار یک کمربند و یک راه ۷,۳ تریلیون دلار تخمین زده (Qatatsheh). می‌شود که تا ارزش بیش از ۱,۵۱۶ میلیارد دلار آن‌ها تکمیل و کمتر از ۳۰ درصد آن‌ها لغو شده است. به‌طوری که ارزش طرح‌های ابتکار یک کمربند و یک راه عربستان با ۱۸۵ میلیارد دلار در رتبه دوم و دومین دریافت‌کننده سرمایه‌گذاری بی آر آی در بخش نفت با ۴۲,۲۶ میلیارد دلار بعد از روسیه است؛ مصر پنجمین کشور از نظر ارزش طرح در میان کشورهای همراه ابتکار یک کمربند و یک راه با رقم ۶,۱۱۵ میلیارد دلار است. در سال ۲۰۱۷، رتبه چین در فهرست کشورهای سرمایه‌گذار در مصر به ۱۵ رسید. امارات نهمین کشور از نظر جذب سرمایه چینی و ارزش طرح‌های برتر ابتکار یک کمربند و یک راه در جهان است که با تشديد طرح‌های مرتبط با ابتکار یک کمربند و یک راه در منطقه تجارت آزاد بندر خلیفه^۲ و منطقه صنعتی خلیفه ابوظبی که می‌تواند به سرمایه‌گذاری در صنایع نوپا تبدیل شود؛ رقم سرمایه‌گذاری چین در الجزایر قابل مقایسه با مصر، امارات و عربستان نیست، اما سرمایه‌گذاری خارجی چین در الجزایر ۶ درصد از کل مبلغ اختصاص داده شده به آفریقا و نیز سومین دریافت‌کننده بزرگ سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی چین در آفریقا است. در سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹، مجموع سرمایه‌گذاری چین در ایران ۲۴,۱۲ میلیارد دلار با رشد کنتر و مقدار کل کمتر در مقایسه با دیگر کشورهای غرب آسیا را نشان می‌دهد. در واقع، هیچ تغییر اساسی در مقدار تجمعی سرمایه‌گذاری‌های بزرگ چینی در ایران در دوره بی آر آی نسبت به دوره قبل از آن رخ نداده است. پدید آمدن بی آر آی به افزایش سرمایه‌گذاری شرکت‌های چینی در استخراج منابع منجر نشد. سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ نقطه اوج سرمایه‌گذاری به‌دلیل لغو تحریم‌های بین‌المللی ایران است (Refinitiv BRI database, 2020, Fulton a,b, 2020, Burton, 2018, Pairault, 2015, Garlick & Havlová, 2020, Del Panta, 2019).

۳. ابتکار یک کمربند و یک راه و تقویت اقتصاد محورشدن سیاست خارجی در غرب آسیا
فضایی که به‌واسطه تقویت فناوری‌های نوین و افزایش حجم تجارت خارجی و جذب سرمایه خارجی در غرب آسیا به وجود آمده است، انگیزه دولت‌های این منطقه را برای کاربست الگوی سیاست خارجی اقتصاد محور با چین و نیز با یکدیگر تقویت کرده است، به‌طوری که آن‌ها به‌دبیال رودن گوی رقابت از یکدیگر در برقراری روابط اقتصادی و فنی با چین و جذب

1 The Belt and Road Initiative (BRI)

2 Khalifa Port Free Trade Zone (KPFTZ)

کشورهای خاورمیانه و آفریقا با داشتن نقش محوری خود هستند (Aghaee & Taheri 2017). این را می‌توان از پرشماری سفرها و دیدارها، پرشماری تفاهم‌نامه‌ها، سندها، قراردادها، شکل‌های سازمانی و قانونی بسیار و پرشماری پیشنهادها و گرایش‌های چین و این کشورها فهمید، که همگی هم با هدف‌های اولیه اقتصادی و فنی به وجود آمده‌اند.

الف) تلاش‌های سیاست خارجی اقتصادمحور مصر

مصر با سیاست خارجی «نگاه به شرق» در تلاش برای تحقق چشم‌انداز ۲۰۳۰ توسعه خود (در پی قرارگرفتن در میان ۳۰ کشور برتر اول جهان از نظر اندازه اقتصادی (براساس تولید ناخالص داخلی)، رقابت در بازار، توسعه انسانی، کیفیت زندگی و مبارزه با فساد) با هم‌سویی با هدف‌های بی‌آر آی است. از این‌رو، با راهبرد الگوی دولت توسعه‌گرا به‌دبال زنده‌کردن رهبری سیاسی و فرهنگی خود در جهان اسلام است و رژیم ابتكار را فرصتی برای متحدکردن کشورهای در حال توسعه آفریقا و خاورمیانه برای دستیابی به توسعه مشترک و کمک به حل بحران‌ها می‌بیند. در این زمینه، مصر تلاش‌های سیاسی، نهادی و سازمانی ضروری برای تحقق هدف‌های تجاری و اقتصادی خود هم‌سو با ابتكار یک کمربند و یک راه را در قالب گفت‌وگوی‌های سیاسی، تشکیل یک سری شوراهای، وضع قوانین، شرکت در نشست‌های سازمانی مهم و درخواست‌ها دنبال می‌کند. تلاش برای ایجاد امضای توافق‌نامه تجارت آزاد و یافتن نقش محوری در سه منطقه تجارت آزاد منطقه‌ای (۲۶ کشور آفریقایی و خاورمیانه) از راه گسترش منطقه همکاری اقتصادی و تجاری سوئز-چین و ایجاد پارک صنعتی عظیم، پیگیری راه حل دیپلماتیک برای مسائل خاورمیانه مانند منازعه فلسطین و اسرائیل و بحران‌های کشورهای آفریقایی از جمله لیبی، تلاش برای حل مسائل خود با ترکیه، وضع قانون جدید سرمایه‌گذاری مصر برای تضمین‌ها و مشوق‌های مختلف برای جذب سرمایه‌گذاران کشورهای خاورمیانه و چین، شرکت فعال این کشور در نشست‌های مهمی مانند نشست بربکس در سال ۲۰۱۷، مجمع همکاری‌های چین و آفریقا، مجمع همکاری کشورهای عرب و چین و درخواست مصر برای پیوستن به اعضای بنیان‌گذار بانک سرمایه‌گذاری زیرساخت آسیا، و سفرهای دائم مقام‌های چین و مصر به کشورهای یکدیگر قابل توجه است (Morsy, 2019).

(Chen, 2018, Refinitiv BRI database, 2020)

ب) تلاش‌های سیاست خارجی اقتصادمحور عربستان

عربستان برنامه‌های توسعه ملی خود، چشم‌انداز سعودی^۱ به‌ویژه طرح هوشمندسازی شهرها و ساخت شهر هوشمند نئوم را که مبتنی بر تعدیل ساختاری و اصلاحات اقتصادی و متوجه‌سازی منابع از درآمدهای غیرنفتی است با هدف یکپارچگی در بی‌آر آی مطرح کرده است. پیچیدگی اوضاع در غرب آسیا و افزایش هزینه‌های دفاعی و امنیتی عربستان سعودی هم بر علت، اراده عربستان را برای یافتن محوریت در سیاست خاورمیانه‌ای چین که در بافت جامعه بین‌المللی به میانجیگری سیاسی بین ایران و عربستان برای ایجاد ثبات و امنیت در راه ابریشم نوین می‌پردازد، دوچندان کرده است. از این‌رو، نقش مهمی در به سرانجام رساندن مذکرات منطقه تجارت آزاد میان چین و کشورهای شورای همکاری خلیج (فارس)^۲ دارد و به‌دبی عادی‌سازی روابط با اسرائیل و کاهش تنش با ایران و همکاری گسترش‌افتدادی با ترکیه است. عربستان ستون اصلی سیاست چین در غرب آسیا است. سفرهای زیاد مقام‌های عربستان و چین، امضای سندها، تفاهم‌نامه‌ها و قراردادهای مهم و گوناگون، تلاش‌های نهادی و سازمانی ضروری و شرکت در نشست‌های سازمانی مهم، درآمدی بر چهره عملیاتی برنامه مشارکت جامع راهبردی عربستان و چین و پیاده‌سازی الگوی دولت توسعه‌گرا در منطقه است؛ شرکت در کنفرانس سالانه مجمع بائو^۳ برای آسیا، عضویت عربستان در گروه ۲۰ و تقویت ثبات مالی و منابع شناور مالی گروه ۲۰ در جریان بحران مالی سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ و پیگیری برای یافتن وزن مناسب در صندوق بین‌المللی پول، تفاهم‌نامه برای ایجاد مرکز مبادلات رئیسی (یوان) در خاورمیانه، عضویت در تأسیس بانک سرمایه‌گذاری زیرساخت‌های آسیا^۴ (ای‌آی‌آی‌بی) با بودجه ۲۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۵ و قرارگرفتن در رتبه هشتم در میان کشورهای عضو و دومن کشور بزرگ در میان کشورهای غرب آسیا بعد از ترکیه، تفاهم‌نامه تأسیس صندوق سرمایه‌گذاری مشترک چین و عربستان با سرمایه‌پیشنهادی ۲۰ میلیارد دلار و مشارکت صندوق توسعه صنعتی عربستان و صندوق راه ابریشم چین برای تأمین بودجه طرح‌های مربوط به بی‌آر آی و چشم‌انداز ۲۰۳۰ عربستان سعودی (Fulton b, 2020, AL-Qatatsheh & Al-Rawashdeh, 2017).

پ) تلاش‌های سیاست خارجی اقتصادمحور امارات

امارات به عنوان یک اسپارت^۵ کوچک در غرب آسیا به‌دبی داشتن نقش محوری در حلقة اتصال شرق و غرب و تبدیل شدن به قطب مهمی از آن است که آن را به‌وسیله پیوند هدف‌های

1 Saudi Vision 2030

2 The Persian Gulf Cooperation Council (GCC)

3 The Boao Forum for Asia (BFA)

4 . Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB)

5 Spart

توسعه‌ای چشم‌انداز ۲۰۳۰ ابوظبی با طرح‌های یک کمریند و یک راه چین انجام می‌دهد که مبتنی بر توسعه طرح‌های زیرساختی با قابلیت اتصال منطقه‌ای است. اتصال پارک (مجتمع) - پورت (بندر) صنعتی^۱ با «رویکرد دو چرخ و دو بال»^۲ برای اتصال بازارها در غرب آسیا است. این طرح به منظور پیونددادن پارک‌های صنعتی ساخته شده چین در مصر، امارات متحده عربی، عربستان سعودی و عمان با بندرهای منطقه‌ای (بندر خلیفه در امارات، بندر دقم در عمان، بندر جیبوتی و بندر سعید در مصر) با هدف ایجاد خوش‌های تجاری و پیوند زنجیره‌های تأمین در سراسر منطقه است. «دو چرخ» به همکاری انرژی متصرف بر نفت‌وگاز معمولی و انرژی کم-کربن و «دو بال» به همکاری در فناوری (هوش مصنوعی، ارتباطات سیار، ناویری ماهواره‌ای) و سرمایه‌گذاری و امور مالی اشاره دارد. از دیگر تلاش‌های عملی امارات افزون بر اتصال پارک-پورت را می‌توان دیپلماسی سیاسی امارات برای توسعه و مشارکت کشورهای عضو شورای همکاری خلیج {فارس} در طرح‌های ابتکار یک کمریند و یک را، تشکیل مرکز نقل و انتقال بانکی و تسویه رنمینبی^۳ در این کشور، قرارگرفتن در شمار بینان گذاران بانک سرمایه‌گذاری زیرساخت آسیا، تلاش برای مذاکرات توافق تجارت آزاد شورای همکاری {خلیج فارس} با چین و تشویق بنگاه‌های اقتصادی اماراتی و چینی برای مشارکت در تجارت و همکاری اقتصادی با قاره آفریقا، سرمایه‌گذاری این کشور در کشورهای غرب آسیایی مصر، لبنان، اردن و تونس و جنوب آسیا مانند پاکستان و افغانستان، عادی‌سازی روابط این کشور با اسرائیل و افتتاح سفارت امارات در تل‌آویو و مشارکت هر دو در طرح‌های زیرساختی یکدیگر، قطع نکردن همکاری اقتصادی با ایران با وجود متحد منطقه‌ای بودن عربستان و بر عکس ارسال کمک‌های مربوط به پیشگیری و درمان کرونا به ایران که نشان از نوعی وابستگی متقابل دو کشور دارد (AL-Qatatsheh, Al-Rawashdeh, 2017, Fulton a,b, 2020, 2016, Refinitiv BRI database, 2020, Karam, 2018, Xuewen, 2016).

ت) تلاش‌های سیاست خارجی اقتصادمحور الجزایر

اکنون ابتکار راه ابریشم نوین نقش چارچوب‌دهنده، یکپارچه‌کننده و تکمیل‌کننده به مناسبات دو کشور الجزایر و چین و روابط الجزایر با کشورهای عرب و آفریقایی را دارد. به‌طوری که الجزایر در پی تبدیل شدن به ایستگاه لجستیکی برای فرستادن کالاهای فناوری‌های زیرساختی چین به دیگر کشورهای آفریقایی است. این کشور دیپلماسی گسترده‌ای را با این کشورها برای

1. Industrial Park-Port Interconnection

2. Two-Wheel and Two-Wing Approach

RM^۳ آر ام یا (رنمینبی) نام رسمی ارزی و به معنی ارز مردم و مخفف آن است که جمهوری خلق چین در آغاز تاسیس آن در سال ۱۹۴۹ معرفی کرده است.

روابط خارجی توسعه محور آغاز کرده است؛ تلاش‌های مهم الجزایر در این سه حوزه است: خودرو (به دنبال مرکزشدن مونتاژ خودروهای چینی برای ارسال به بازارهای اروپا و آفریقا و خاورمیانه) و دارو (برای محور و مرکزشدن در خاورمیانه و شمال آفریقا) و همکاری‌های فضایی (شرکت فعال در نشست‌هایی مانند سازمان همکاری فضایی آسیا و اقیانوسیه (اپسکو)^۱ (ای پی اس سی^۲) و راهاندازی گروه همکاری‌های فضایی عربی به نام عرب‌ست همراه با بحرین، مصر، اردن، کویت، لبنان، مراکش، عربستان، سودان و امارات در سال ۲۰۱۹). الجزایر ثبات را برای دیپلماسی توسعه خود ضروری می‌داند. از این‌رو در مسائل امنیتی به طور مشترک با مصر با الگوی راه حل سیاسی در پی حل بحران سیاسی و مبارزه با تروریسم در آفریقا از جمله لیبی است و با عربستان هم روابط نزدیکی را آغاز کرده است (Xinhua, 2020, Klinger, 2015). (Pairault, 2015).

ث) تلاش‌های سیاست خارجی اقتصادمحور ایران

ایران در تلاش‌های سیاست خارجی توسعه‌گرایانه با سیاست نگاه به شرق، توافق ۲۵ ساله با چین امضا کرده است و مشتاق وصل کردن برنامه‌های توسعه ملی خود با هدف‌های چین در ابتکار یک کمریند و یک راه برای گسترش ظرفیت تولید، زیرساخت‌ها، انرژی، کشاورزی، گردشگری و دیگر حوزه‌های خود است. اما جمهوری اسلامی ایران در روابط خارجی خود دچار بحران و نیز رفتار بین‌المللی متعارض با جامعه و نظام بین‌المللی است که چین حرکت خود را روی این ریل تنظیم کرده و با میانجیگری سیاسی در حال رژیم‌سازی در منطقه غرب آسیا است. ریشه اصلی این مشکل به هستی‌شناسی اقتصادی نخبگان سیاسی جمهوری اسلامی ایران بر می‌گردد که مبتنی بر پذیرش سرمایه، منهاهی ثروت زیادی، پذیرش روابط بازار منهای سرمایه‌داری است. این هستی‌شناسی با آن اشتیاق سبب حرکت پاندولی در میان آرمان‌گرایی و واقع‌گرایی و پایداری‌نشانی یک خط مشی واحد در سیاست خارجی ایران شده و دوام یک روابط خارجی توسعه‌گرای پایدار را به خطر انداخته است که نتایج پرونوسانی هم برای ایران داشته است: تلاش‌های نهادی زیاد ایران برای همکاری با شرق مانند درخواست عضویت در سازمان همکاری شانگهای در سال ۲۰۰۵ که بعد از شش سال تنها به عنوان عضو ناظر در سال ۲۰۱۱ پذیرفته شد، یا دوگانه متنابوب تنش‌عادی‌سازی ایران و عربستان. با این دوگانه، نقش چین در برنامه جامع اقدام مشترک^۳ (برجام) و چراغ سبز اخیر ایران به عربستان برای گفت‌وگو برای عادی‌سازی روابط به میزانی عراق پس از ابتکار پنج ماده‌ای وزیر خارجه چین در سفر به عربستان و سفر بدون فاصله به ایران و امضای توافق ۲۵ ساله به دلایل ساختاری دوام

¹ Asia-Pacific Space Cooperation Organization (APSCO)
² Joint Comprehensive Plan of Action JCPOA

چندانی در اجتماعی‌سازی رفتار بین‌المللی منطقه‌ای عربستان و ایران ندارد (Al-Rawashdeh & AL-Qatatsheh, 2017, Xuewen, 2016, Garlick & Havlová, 2020, Wang 2021).

نتیجه

مسئله این پژوهش چیستی و چگونگی کنش نظری و عملی رژیمی چین در غرب آسیا بود که در بخش کنش نظری رژیمی چین با روش تحلیل محتوا به مقوله‌های هشتگانه با جایابی در سه طبقه رسیدیم: ۱. هدف: با مقوله‌های نظم بین‌المللی توسعه محور مصلحانه (پاکس سینیکای توسعه محور) و یکپارچگی جهانی؛ ۲. چارچوب: با مقوله‌های قانون‌مداری و نهادمندی، مشترک با منافع متقابل و سیال‌بودن راهبردی. ۳. فرایند: با مقوله‌های همکاری و هماهنگی (فعالیت در نظام هماهنگ)، تقسیم کار منطقه‌ای و تبادلات مردمی (دیپلماسی عمومی و فرهنگی). اکنون بر پایه این مقوله‌ها می‌توان گفت چین هر مردم دارد یا بآ همان ساختار اما از قاعده آن (وارونه) آغاز کرده است. همچنین چگونگی کنش رژیمی عملی چین در غرب آسیا را هم بر پایه مدل علی فرایندهای اقتصادی برگرفته از نظریه رژیم‌های بین‌المللی کیوهان و نای با روش توصیفی- تحلیلی بررسی کردیم. یافته‌های این بخش به عنوان پژوای کنش نظری رژیمی چین نشان می‌دهد که چین در سطح عملی به طور روزافزونی در حال پیوند سخت زیرساخت‌ها و پیوند نرم قوانین و استانداردها، تعمیق پیوندهای تجاری اقتصادی، سرمایه‌گذاری، تقویت فناوری‌های نوین در غرب آسیا است. البته رژیم‌های بین‌المللی راه ابریشم نوین در غرب آسیا مراحل آغازین خود را به سر می‌برد و هنوز در مرحله شدن قرار دارد. بنابراین نیازمند ارائه چشم‌اندازی از آن هستیم.

References

- Adel Abdel Ghafar and Anna L. Jacobs (2020), “China in the Mediterranean: Implications of Expanding Sino-North Africa Relations”, Available at: <https://www.brookings.edu/research/beijing-calling-assessing-chinas-growing-footprint-in-north-africa/>
- Aghaei, Seyyed Davood & Ebrahim Taheri (2017), “Geo-economics Explanation of the Middle East and Central Asian Regional Order in the Global System”, **Central Eurasia Studies**, Vol. 1, No. 2, pp. 255-270 [in Persian].
- Aghaei, Seyyed Davood & Ghahramani, Mohammad Javad (2020), “China’s Orientation toward the Shanghai Cooperation Organization in the Light of its New Foreign Policy (from 2013 to 2018)”, **Central Eurasia Studies**, Vol. 12, No. 2, pp. 291-307 [in Persian].

- Burton, Guy (2019), "Given the Historical and Economic Importance of Algeria and Sudan to China, Beijing Will Be Watching the Current Protests Carefully", Available at: <https://thediplomat.com/2019/03/what-protests-in-algeria-and-sudan-mean-for-china/>
- Chen J. (2018)," Strategic Synergy between Egypt "Vision 2030" and China's "Belt and Road" Initiative", Outlines of Global Transformations: Politics, Economics, Law, Vol. 11, No. 5, pp. 219–235. DOI: 10.23932/2542-0240-2018-11-5-219-235
- China's Arab Policy Paper (2016), "The Chinese government on Wednesday Issued its First Arab Policy Paper", Available at: https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/t1331683.shtml
- Del Panta, Gianni (2018)," China's Growing Economic Role in Algeria", Available at: <https://www.resetdoc.org/story/chinas-growing-economic-role-algeria/>
- der Merwe, Justinvan (2019), "The One Belt One Road Initiative: Reintegrating Africa and the Middle East into China's System of Accumulation", at the book is called: Mapping China's 'One Belt One Road' Initiative Edited by Li Xing, Palgrave Macmillan, ISBN: 978-3-319-92200-3
- Fallahi, Ehsan and Nozar Shafiee (2021), "Assessment of China's Strategy in South Caucasus", **Central Eurasia Studies**, Vol. 13, No. 2, pp. 325-708 [in Persian].
- Fulton, Jonathan a (2020), "Domestic Politics as Fuel for China's Maritime Silk Road Initiative: The Case of the Gulf Monarchies", DOI: 10.1080/10670564.2019.1637566
- Fulton, Jonathan b, (2020). "Situating Saudi Arabia in China's Belt and Road Initiative", **Asian Politics & Policy**, Vol. 12, No.3, pp. 1–22, Wiley Periodicals, DOI:10.1111/aspp.12549
- Garlick, Jeremy & Radka Havlová (2020), "The Dragon Dithers: Assessing the Cautious Implementation of China's Belt and Road Initiative in Iran", DOI: 10.1080/15387216.2020.1822197
- Ghazi-Shariat-Panahi, Abolfazl, (1997), **Principles of Political Science**, Tehran, Dadgostar Publishing.
- Hamilton, John, Tee, SingWhat, Forbes, Linda (2018). "China's BRI Expansion Approach: Culture", Available at: <http://www.hk5sa.com/icit/4-4~Aus-Linda.pdf>
- Harvey, David (2018), "David Harvey's Response to John Smith on Imperialism", Available at: <https://urpe.wordpress.com/2018/02/23/david-harveys-response-to-john-smith-on-imperialism/>

- Kaczmarek, Filip (2019), “African Dimesion of the Belt and Road Initiative”, DOI:10.14746/ps.2019.1.10
- Karam, joyce (2018), “UAE Names Khaldoon Al Mubarak First Presidential Envoy to China”, Available at: <https://www.thenationalnews.com/uae/government/uae-names-khaldoon-al-mubarak-first-presidential-envoy-to-china-1.782350>
- Keohane, Robert O., Joseph S. Nye (2012), “**Power and Interdependence**”, Fourth Edition, Longman classics in political science is an imprint of pearson.
- Klinger, Julie Michelle. (2020), “China, Africa, and the Rest: Recent Trends in Space Science, Technology, and Satellite Development”, Available at: <http://www.sais-cari.org/publications>.
- Momeni Rad, Akbar and others (2013). "Qualitative Content Analysis in Research Procedure: Nature, Stages and Validity of Results", **Educational Measurement Quarterly**, No. 14, Fourth Year, [in Persian].
- Morsy, Ahmed Fouad Ibrahim (2019). “The Impact of the “Belt and Road Initiative”: in: Egypt’s Economy and Foreign Policy”, Available at: https://dcollection.snu.ac.kr/public_resource/pdf/000000156312_20211001194849.pdf
- Nye, Joseph, Jr. (2013), “Work With China, Don't Contain It”, Available at: <https://www.nytimes.com/2013/01/26/opinion/work-with-china-dont-contain-it.html> Partnership between Algeria and China Accelerates Economic Growth and Infrastructure Expansion | Algeria 2018 | Oxford Business Group
- Pairault, Thierry (2015), “China's Economic Presence in Algeria”, Available at: https://halshs.archives-ouvertes.fr/UMR-CCJ_2015_<halshs-01116295>
- Refinitiv BRI database, (2020), “Egypt and China: Closer Economic Ties”, Available at: https://www.refinitiv.com/content/dam/marketing/en_us/documents/reports/refinitiv-zawya-belt-and-road-initiative-report-2019.pdf
- Salarzadeh Amiri, Nader (1969). "Content Analysis in Social Sciences and Humanities", **Allameh Tabatabaei University** [in Persian].
- Shannon S. (2005), “Three Approaches to Qualitative Content Analysis. Qualitative Health Research”, DOI: 10.1177/1049732305276687
- Sheng, Andrew (2017), “OBOR and EuroAsia’s New Great Game”, Available at: <https://doi.org/10.1177/0009445517696642>

- Tishehyar, Mandana and Esmaiel Bakhshi (2021), "Russia and China's New Silk Road Plan; Opportunities and Challenges", **Central Eurasia Studies**, Vol. 13, No. 2, pp. 325-708 [in Persian].
- Wang, Yi (2021), "State Councilor and Foreign Minister Wang Yi Launches Initiative on Achieving Security and Stability in the Middle East", Available at: <http://ma.china-embassy.org/fra/xwdt/t1864273.htm>
- XI, CHEN (2018), "China in the Post-HegeChennic Middle East: A Wary Dragon?", Available at: <https://www.e-ir.info/pdf/76571>
- Xi, Jinping (2021), "Full Text: Xi Jinping's Speech Via Video Link at Boao Forum for Asia (BFA) Annual Conference 2021", Available at: <https://news.cgtn.com/news/2021-04-20/Full-text-Xi-Jinping-s-speech-at-BFA-Annual-Conference-2021-ZBRd9uTb0c/index.html>
- Xinhua, (2020), "Algeria, China Bound by Excellent Relations: Presidency Spokesperson", Available at: http://www.xinhuanet.com/english/africa/2020-05/14/c_139055805.htm
- Xuewen, QIAN (2016), "The New Silk Road in West Asia under "the Belt and Road" Initiative", DOI: 10.1080/19370679.2016.12023277.
- Zhang, Yizhi Jing Jing (2017), "One Belt One Road: China's Nation-Building Initiative", Available at: https://media.proquest.com/media/hms/ORIG/2/aaHwG?_s=dSmzWbHB5wfAWCTdyWZcHUB5vjo%3D
- Žižek, Slavoj (2018), "Slavoj Žižek: Will Our Future be Chinese 'Capitalist Socialism'?" Available at: <https://www.rt.com/op-ed/441873-china-socialism-capitalism-zizek/>